

תת"ע 3930/04/15 - מדינת ישראל נגד משה הר אדר

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

19 ביולי 2015

תת"ע 3930-04-15 מדינת ישראל נ' משה הר אדר

בפני כב' השופט ישראלי ויטלסון, שופט בכיר
מדינת ישראל
נגד
משה הר אדר
הנאשם
המאשימה

הכרעת דין

נגד הנאשם הוגש כתב אישום לפיו, בתאריך 12.01.15 בשעה 16:02, נаг ברכב פרטי מסוג פולקסווגן מס' 70-958-82, בכביש מס' 20, קמ' 12 לכיוון צפון. ובעת שהרכב היה בתנועה השתמש בטלפון נייד שלא באמצעות דיבורית, בניגוד לתקנה 28(ב)(1) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר בהאשמה המייחסת לו ונשמעו הראיות.

מטעם התביעה העיד רושם הדו"ח, השוטר רמי מזרחי, כאשר עדותו נשענה רובו ככליה על דוח התנועה אותו רשם בעצמו ביום המקרה. התקבל וסומן ת/1.

על פי עדותו עת הייתה בנסיעה בונית חול - לבן על שלו כביש מס' 20 לכיוון צפון, במהלך סיור שגרתי לבדיקה סיבת עומס התנועה במקום, הבחן כי בנתיב הימני קיזוצי נסע הנאשם בעת שהוא אוחז בידו הימנית מכשיר נייד כהה מסוג אייפון, במקביל לפלג גופו העליון ומקיש על המקשים.

לאחר שהבחן בביצוע העבירה קרא במערכת הcrizia שבנידת לנאשם לעצור את רכבו בשוליים, הנאשם בתגובה לכך השמיד את מכשיר הטלפון מידו הימנית ונעצר כפי שנדרש בשוליים. לאחר שנעצר נגש אליו השוטר והבחן כי על המושב הימני, מונח מכשיר הטלפון דלוך ובציג הייתה הוודעת "ווטסאפ".

חלונות הרכב היו שקופים ולא כל הפרעה של וילונות או מדבקות.

תגובה הנאשם לאוזני השוטר במעמד רישום הדו"ח הייתה, תגובה הראשונה המיידית, "היה פKK קיבלתמי מאשתיי הודה רק ענייתי לה", התגובה נוספת "נו מה לעשות המדינה צריכה כספ".

הנאשם מר משה הר אדר העיד בעצמו, על פי עדותו, בעת נסיעה בתוך פKK תנועה ולאחר מכן בעצרה, הטלפון הייתה על המושב שלו החליך ונפל קדימה על הרצפה, בזמן שהרכב היה במצב עצירה הרים את הטלפון והניח אותו על המושב.

עמוד 1

הנאשם סרב לחקור את השוטר על עדותו בחקירה נגדית שכן לפיו דבריו" השוטר שקרן ואין מה לשאול אותו".

הנאשם הפנה את בית המשפט, לפლט שיחות מחברת "פלפון" לפי הרשות בו לא בוצעה שיחה או הודיעת אס. אם. אס, בשעת רישום הדז"ח 16:02.

דין והכרעה:

לשון החוק:

תקנה 28(ב) לתקנות התעבורה תשכ"א- 1961, קובעת כי:

(1) בעת שהרכב בתנועה, הנהג ברכב -

(א) לא יאחז בטלפון קבוע או נייד, ולא ישתמש בהם ברכב אלא באמצעות דיבורית;

(ב) לא ישלח או יקרה מסרון (d.m.s);

אין חולק כי הנאשם נסע בתוך פקק תנועה בנطיב ימני קיצוני, בכביש 20 לכיוון צפון.

השאלת שבמחלוקת:

אם הנאשם אחז את מכשיר הטלפון בידו הימנית, בשעה שהרכב היה במצב של עצירה מוחלטת, או שמא במצב בו הרכב היה בנסיעה?

זאת לדעת, האיסור בתקנה לא מדובר על "דיבור" במשמעותו, אלא על אחיזה. אפילו היויה מקבל את גרסת הנאשם - שלא דבר ממש, אין לעובדה זו כשלעצמה כל משמעות.

הנאשם בחקירהו הראשית מסר כי הרכב היה במצב עצירה בזמן שבו הרים לדבריו את מכשיר הטלפון **"נעצרתי"** והטלפון שלי שיב על המושב החליק קדימה ונפל על הרצפה, האטו היה במצב של עצירה התכוופתי ושמתי **אותו על המושב.**" (עמ' - 3 שורות 7-6).

בחקירהו הנגדית נשאל הנאשם מדוע לא טען בפני השוטר כי היה בעמידה והמכשיר "רק נפל" התchmodק מלחשיב לשאלת **"אני הואשם עלי דבר בטלפון, אני אומר שהגורסה של השוטר שקרית, הבאת הוכחה שלא דיברתי בטלפון"**

לטעמי, השוטר בנסיבות המקירה רשם בדו"ח בצורה מדויקת بما שהוא הבחן. בגין - בנטיב הקיצוני מימין, אוחז בידו הימנית מכשיר נייד כהה מסוג אייפון, במקביל לפלג גופו העליון ונראה כאשר הוא הקיש עליו. לא זאת אף זאת **"כאשר כרזתי לו לעזoor בצד... שמט מיד את המכשיר ונעוצר בשול הימני"**

לא קיבל כי עדות זו של השוטר דמיונית מתחילה ועד סופה.

מצאת טעם לפגמ כי הנאשם לא הכחיש מיד את ביצוע העבירה בפני השוטר, ובשתי תגבורותיו שנרשמו בדו"ח, הוא לא

הכחיש כי אח兹 במכשיך, ולא תיאר את המצב אותו העלה לראשונה בבית המשפט.

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, שמעתי את העדים, התרשםתי מהופעתם לפני, ולאחר שהזהרתי את עצמי כי מדובר בעדות עד תביעה ייחידי, אני נשען על עדותו של השוטר, לו אני מאמין, אני מרשיע את הנאשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ג' אב תשע"ה, 19 ביולי 2015, בהעדך הנאשם, ובמעמד התביעה.